

Dziennik Urzędowy L 200

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
29 lipca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 727/2008 z dnia 24 lipca 2008 r. kończące przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia (WE) nr 130/2006 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 728/2008 z dnia 28 lipca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 729/2008 z dnia 28 lipca 2008 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwy (Czwórniak (GTS), Dwójniak (GTS), Półtorak (GTS), Trójniak (GTS)) 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 730/2008 z dnia 28 lipca 2008 r. zatwierdzające inne niż nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Carnalentejana (ChNP)) 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 731/2008 z dnia 28 lipca 2008 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1249/96 w odniesieniu do dodatkowego zabezpieczenia wymaganego w przypadku przywozu pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości 10

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2008/79/WE z dnia 28 lipca 2008 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia IPBC jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾ 12
- ★ Dyrektywa Komisji 2008/80/WE z dnia 28 lipca 2008 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia soli potasowej cykloheksylohydroksydiazenu-1-tlenku (K-HDO) jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾ 15

REGULAMINY

- ★ Zmiany Regulaminu Trybunału Sprawiedliwości 18

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/621/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie zmian regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do systemu językowego mającego zastosowanie do wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania 20

2008/622/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 lipca 2008 r. uchylająca decyzję 2005/183/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce..... 22

Komisja

2008/623/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu w Estonii w 2007 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3723)..... 24

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 727/2008

z dnia 24 lipca 2008 r.

kończące przegląd pod kątem nowego eksportera dotyczący rozporządzenia (WE) nr 130/2006 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności art. 11 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) W drodze rozporządzenia (WE) nr 130/2006 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („pierwotne dochodzenie”). Obowiązującym środkiem jest stawka cła *ad valorem* w wysokości 34,9 %, z wyłączeniem kilku wymienionych z nazwy przedsiębiorstw podlegających indywidualnym stawkom cła.
- (2) W drodze rozporządzenia (WE) nr 150/2008 ⁽³⁾, wydanego po przeprowadzeniu przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Rada zmieniła zakres środków.

2. OBECNE DOCHODZENIE

2.1. Wniosek o przeprowadzenie przeglądu

- (3) Po wprowadzeniu ostatecznych środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o przeprowadzenie przeglądu pod kątem nowego eksportera zgodnie z art.

11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Podstawą wniosku było twierdzenie, że producent eksportujący Fuyang Genebest Chemical Industry Co Ltd („wnioskodawca”):

- nie prowadził wywozu kwasu winowego przed okresem objętym pierwotnym dochodzeniem ani w jego czasie,
- nie był powiązany z żadnym producentem eksportującym podlegającym środkom wprowadzonym w drodze rozporządzenia (WE) nr 130/2006,

— rozpoczął wywóz kwasu winowego do Wspólnoty po zakończeniu okresu objętego pierwotnym dochodzeniem,

— prowadzi działalność w warunkach gospodarki rynkowej, jak określono w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, lub wnioskuje o indywidualne traktowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Wszczęcie przeglądu pod kątem nowego eksportera

- (4) Komisja zbadała dowody *prima facie* dostarczone przez wnioskodawcę i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedstawienia uwag zainteresowanemu przemysłowi wspólnotowemu Komisja wszczęła, w drodze rozporządzenia Rady (WE) nr 1406/2007 ⁽⁴⁾, przegląd rozporządzenia (WE) nr 130/2006 w odniesieniu do wnioskodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 48 z 22.2.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 12.

- (5) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1406/2007 zniesiono cło nałożone w drodze rozporządzenia (WE) nr 130/2006 na przywóz kwasu winowego wyprodukowanego przez wnioskodawcę. Równocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, polecono władzom celnym powzięcie odpowiednich kroków celem rejestracji przywozu kwasu winowego produkowanego przez wnioskodawcę.

2.3. Produkt objęty postępowaniem

- (6) Produktem objętym obecnym przeglądem jest kwas winowy – ten sam produkt co w pierwotnym dochodzeniu, jednakże z zastrzeżeniem wprowadzonego rozporządzeniem (WE) nr 150/2008 ograniczenia zakresu.

2.4. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu przeglądu przemysł wspólnotowy, wnioskodawcę oraz przedstawicieli kraju wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie.
- (8) Komisja przesłała wnioskodawcy wniosek o traktowanie na zasadach rynkowych i kwestionariusz oraz otrzymała odpowiedź w wyznaczonych w tym celu terminach.
- (9) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do analizy oraz przeprowadziła wizytę weryfikacyjną w siedzibie wnioskodawcy.

2.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (10) Dochodzenie dotyczące dumpingu objęło okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

3. WYNIKI DOCHODZENIA

3.1. Ustalenia

- (11) W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wskazano szereg transakcji sprzedaży eksportowej, identycznych z przedstawionymi we wniosku o przeprowadzenie przeglądu, których miejscem przeznaczenia rzekomo była Wspólnota.
- (12) Dochodzenie wykazało, że w ODP wnioskodawca nie prowadził bezpośredniego wywozu produktu objętego postępowaniem (określonego w powyższej sekcji 2.3). Transakcji wywozu dokonywało *de facto* niezależne przedsiębiorstwo w ChRL, któremu wnioskodawca

wystawił fakturę krajową. Wnioskodawca mógł przedstawić jedynie formularze zgłoszenia celnego, z których wynikało, że towary zostały wywiezione z ChRL, lecz w których nie było wskazane miejsce przeznaczenia wywozu. W celu uzyskania i weryfikacji niezbędnych dowodów rzekomego wywozu do Wspólnoty przeprowadzono dalsze dochodzenie w siedzibie tego przedsiębiorstwa.

- (13) Weryfikacja dokumentacji wywozu nie wykazała, by towary były wprowadzane do swobodnego obrotu we Wspólnocie. Towary rozładowywano w dwóch portach we Wspólnocie, lecz faktury były wystawiane na klienta znajdującego się w kraju trzecim poza Wspólnotą. Przedsiębiorstwo potwierdziło, że ostateczne miejsce przeznaczenia towarów znajdowało się poza Wspólnotą, w kraju siedziby odbiorcy końcowego.

- (14) Przeanalizowano także statystyki Eurostatu dotyczące przywozu kwasu winowego. Analiza statystyk przywozu potwierdziła, że towary wywożone przez wnioskodawcę nie były wprowadzane do swobodnego obrotu we Wspólnocie.

3.2. Wniosek

- (15) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że wnioskodawca nie zdołał wykazać spełnienia kryteriów uznania za nowego eksportera w rozumieniu art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (16) Celem niniejszego przeglądu było określenie indywidualnego marginesu dumpingu dla wnioskodawcy, który to margines rzekomo różnił się od obecnego rezydualnego marginesu dumpingu mającego zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL. Wniosek opierał się głównie na twierdzeniu, że wnioskodawca rozpoczął wywóz kwasu winowego do Wspólnoty po zakończeniu okresu pierwotnego dochodzenia oraz że prowadził taki wywóz w ODP.
- (17) W dochodzeniu uznano, że ze względu na brak wywozu do Wspólnoty w ODP Komisja nie mogła ustalić, czy indywidualny margines dumpingu wnioskodawcy różni się faktycznie od rezydualnego marginesu dumpingu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić oraz zakończyć przegląd pod kątem nowego eksportera. Należy utrzymać w stosunku do wnioskodawcy rezydualne cło antydumpingowe ustalone w pierwotnym dochodzeniu, tzn. 34,9 %.

4. WSTECZNE POBRANIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO

- (18) W świetle powyższych ustaleń od przywozu produktu objętego postępowaniem, który poddano obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1406/2007, pobiera się z mocą wsteczną cło antydumpingowe mające zastosowanie do wnioskodawcy.

5. PRZEPISY KOŃCOWE

- (19) Wnioskodawcę, przemysł wspólnotowy i przedstawicieli kraju wywozu poinformowano o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których sformułowano powyższe wnioski, oraz umożliwiono tym stronom zgłoszenie uwag. Nie wpłynęły żadne uwagi mogące spowodować zmianę powyższych wniosków.
- (20) Niniejszy przegląd nie zmienia terminu wygaśnięcia środków wprowadzonych w drodze rozporządzenia (WE) nr 130/2006, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 150/2008, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym kończy się przegląd pod kątem nowego eksportera, wszczęty w drodze rozporządzenia (WE) nr

1406/2007, oraz nakłada się na przywóz określony w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1406/2007 cło antydumpingowe mające zastosowanie, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 130/2006, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 150/2008, do „wszystkich innych przedsiębiorstw” w Chińskiej Republice Ludowej.

2. Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2007 r. od przywozu kwasu winowego, zarejestrowanego zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1406/2006, pobiera się cło antydumpingowe mające zastosowanie, zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 130/2006, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 150/2008, do „wszystkich innych przedsiębiorstw” w Chińskiej Republice Ludowej.

3. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji prowadzonej zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1406/2007.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
B. HORTEFEUX
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 728/2008**z dnia 28 lipca 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 29 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2008 (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 24).

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	28,9
	TR	80,1
	XS	27,8
	ZZ	45,6
0707 00 05	MK	27,4
	TR	106,2
	ZZ	66,8
0709 90 70	TR	90,4
	ZZ	90,4
0805 50 10	AR	94,3
	US	49,4
	UY	77,3
	ZA	88,7
	ZZ	77,4
0806 10 10	CL	67,1
	EG	130,7
	IL	145,6
	TR	124,0
	ZZ	116,9
0808 10 80	AR	106,0
	BR	94,7
	CL	97,9
	CN	87,9
	NZ	117,1
	US	112,4
	ZA	94,6
	ZZ	101,5
0808 20 50	AR	71,0
	CL	65,5
	NZ	97,1
	ZA	104,5
	ZZ	84,5
0809 10 00	TR	176,4
	US	186,2
	ZZ	181,3
0809 20 95	TR	450,3
	US	225,7
	ZZ	338,0
0809 30	TR	148,7
	ZZ	148,7
0809 40 05	BA	95,0
	IL	116,7
	TR	115,5
	XS	66,2
	ZZ	98,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 729/2008**z dnia 28 lipca 2008 r.****rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwy (Czwórniak (GTS), Dwójniak (GTS), Półtorak (GTS), Trójniak (GTS))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 509/2006 i na podstawie art. 19 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia wnioski o rejestrację nazw „Czwórniak”, „Dwójniak”, „Półtorak” i „Trójniak” złożone przez Polskę zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeczności na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 509/2006, należy zarejestrować te nazwy.

- (3) Nie wystąpiono z wnioskiem o zastrzeżenie nazwy, o którym mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się nazwy wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 266 z 8.11.2007, s. 27. Sprostowanie w Dz.U. C 83 z 2.4.2008, s. 10 (Czwórniak), Dz.U. C 268 z 10.11.2007, s. 22. Sprostowanie w Dz.U. C 43 z 16.2.2008, s. 37 (Dwójniak), Dz.U. C 267 z 9.11.2007, s. 40. Sprostowanie w Dz.U. C 83 z 2.4.2008, s. 10 (Półtorak), Dz.U. C 265 z 7.11.2007, s. 29. Sprostowanie w Dz.U. C 83 z 2.4.2008, s. 10 (Trójniak).

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.8. Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu.

Czwórniak (GTS)

Dwójniak (GTS)

Półtorak (GTS)

Trójniak (GTS)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 730/2008**z dnia 28 lipca 2008 r.****zatwierdzające inne niż nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Carnalentejana (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy i na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 510/2006 Komisja rozpatrzyła wniosek Portugalii w sprawie zatwierdzenia zmian specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Carnalentejana” zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96⁽²⁾.

- (2) Ponieważ proponowane zmiany nie są nieznaczne w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ wniosek o wprowadzenie zmian na mocy art. 6 ust. 2 akapit pierwszy wymienionego rozporządzenia. Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zatwierdzić przedmiotowe zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Niniejszym zatwierdza się zmiany specyfikacji opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczące nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 417/2008 (Dz.U. L 125 z 9.5.2008, s. 27).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2156/2005 (Dz.U. L 342 z 24.12.2005, s. 54).

⁽³⁾ Dz.U. C 255 z 27.10.2007, s. 58.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.1. Świeże mięso (i podroby)**PORTUGALIA**

Carnalentejana (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 731/2008**z dnia 28 lipca 2008 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1249/96 w odniesieniu do dodatkowego zabezpieczenia wymaganego w przypadku przywozu pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 lit. b) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 5 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywózowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾ przewiduje, w przypadku przywozu pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości, zasadę złożenia szczególnego zabezpieczenia dodatkowego oprócz zabezpieczeń wymaganych na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalającego specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu ⁽³⁾. To zabezpieczenie dodatkowe wynoszące 95 EUR za tonę jest uzasadnione różnicą w obowiązujących należnościach celnych przywózowych pomiędzy różnymi kategoriami pszenicy zwyczajnej, w zależności od tego, czy chodzi o pszenicę wysokiej jakości czy o pszenicę jakości niskiej lub średniej.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 608/2008 ⁽⁴⁾ zawiesiło należności celne przywózowe na niektóre zboża w odniesieniu do roku gospodarczego 2008/2009, który kończy się dnia 30 czerwca 2009 r., umożliwiając jednocześnie ich ponowne wprowadzenie przed wymienioną datą, jeżeli byłoby to uzasadnione warunkami rynkowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 50).

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 514/2008 (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 7).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 166 z 27.6.2008, s. 19.

(3) Czasowe zawieszenie należności celnych, mające zastosowanie do przywozu dokonanego na podstawie pozwoleń na przywóz wystawionych po dniu 1 lipca 2008 r. zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 608/2008 spowodowało tymczasowe zniknięcie okoliczności nadzwyczajnych uzasadniających ustanowienie systemu szczególnego zabezpieczenia dodatkowego oprócz zabezpieczeń właściwych dla pozwolenia na przywóz. Biorąc pod uwagę nowe warunki mające zastosowanie do przywozu pszenicy zwyczajnej od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 608/2008, zabezpieczenie dodatkowe w wysokości 95 EUR za tonę, o którym mowa w art. 5 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1249/96, nie jest już uzasadnione do momentu ponownego wprowadzenia należności celnych przywózowych.

(4) Należy zatem wprowadzić odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1249/96; aby uniknąć konieczności dalszego wnoszenia przez podmioty gospodarcze dodatkowej gwarancji, niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od tej samej daty, jaka została ustalona dla zniesienia należności celnych, a mianowicie od dnia 1 lipca 2008 r.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1249/96 składanie dodatkowego zabezpieczenia, określonego przez wymieniony przepis, nie jest wymagane w okresie zawieszenia należności celnych przywózowych na pszenicę zwyczajną, ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 608/2008.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2008/79/WE

z dnia 28 lipca 2008 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia IPBC jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu prac, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje IPBC.
- (2) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 IPBC został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8, „Środki konserwacji drewna”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Dania została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 29 września 2006 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 22 lutego 2008 r. wyniki analizy zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

(5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające IPBC, stosowane jako środki do konserwacji drewna, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć IPBC do załącznika I, tak aby zapewnić we wszystkich państwach członkowskich możliwość udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na produkty biobójcze zawierające IPBC, stosowane jako środki do konserwacji drewna, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

(6) W świetle wniosków zawartych w sprawozdaniu z oceny konieczne jest wprowadzenie na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające IPBC i stosowane jako środki konserwacji drewna wymogu stosowania szczególnych środków redukujących zagrożenie do dopuszczalnego poziomu, zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/8/WE i załącznikiem VI do tej dyrektywy. Należy podjąć w szczególności środki służące ochronie gleby i wód po zastosowaniu tych produktów, ponieważ w ramach oceny stwierdzono niedopuszczalne zagrożenie w odniesieniu do tych środowisk. Produkty przeznaczone do zastosowań przemysłowych i/lub profesjonalnych należy stosować przy użyciu odpowiedniego wyposażenia ochronnego, jeśli zidentyfikowane zagrożenie dla użytkowników przemysłowych i/lub profesjonalnych nie może zostać zredukowane w inny sposób.

(7) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną IPBC na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.

(8) Należy przewidzieć rozsądny okres czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/31/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 57).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (9) Po włączeniu należy przewidzieć odpowiednio długi czas, umożliwiający państwom członkowskim wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności w odniesieniu do udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na produkty biobójcze należące do produktów typu 8 zawierających IPBC, tak aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się pozycję nr „11” w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wpro- wadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgod- ności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawiera- jących więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgod- ności z art. 16 ust. 3 okre- słony w ostatniej spośród decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wcho- dzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„11	IPBC	3-jodo-2-propinylo butylokarbaminian Nr WE: 259-627-5 Nr CAS: 55406-53-6	980 g/kg	1 lipca 2010 r.	30 czerwca 2012 r.	30 czerwca 2020 r.	8	Państwa członkowskie dbają o to, by zezwo- lenia spełniały następujące warunki: Ze względu na założenia przyjęte w ramach oceny ryzyka produkty dopuszczone do użytku przemysłowego i/lub profesjonalnego należy stosować przy użyciu właściwego wyposażenia ochrony osobistej, chyba że można dowieść we wniosku o pozwolenie na stosowanie produktu, że zagrożenia dla użytkowników przemysło- wych lub profesjonalnych można zredukować do dopuszczalnych poziomów w inny sposób. Z uwagi na rozpoznane zagrożenia dla gleby i wód należy podjąć odpowiednie środki ogra- niczające ryzyko w celu ich ochrony. W szczególności etykiety i/lub karty danych dotyczących bezpieczeństwa, stosowane na produktach dopuszczonych do użytku przemy- słowego, muszą zawierać informację, że drewno po impregnacji należy przechowywać w pomieszczeniu lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu w celu zapobieżenia bezpo- średniemu przedostawaniu się substancji do gleby lub wody oraz że wszelkie pozostałości substancji muszą być zebrane celem ponow- nego użycia lub usunięcia.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2008/80/WE**z dnia 28 lipca 2008 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia soli potasowej cykloheksylohydroksydiazenu-1-tlenku (K-HDO) jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu prac, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽²⁾, ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje sól potasową cykloheksylohydroksydiazenu-1-tlenku (K-HDO).

(2) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 K-HDO została oceniona zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jej stosowania w produktach typu 8, „Środki konserwacji drewna”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.

(3) Austria została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 22 marca 2006 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie

z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 22 lutego 2008 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

(5) Pomimo że ocena ryzyka ograniczała się do bardzo specyficznych systemów stosowania, to jednak na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające K-HDO stosowane jako środki do konserwacji drewna spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć K-HDO do załącznika I, tak aby zapewnić we wszystkich państwach członkowskich możliwość udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na produkty biobójcze zawierające K-HDO, stosowane jako środki do konserwacji drewna, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

(6) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie wspólnotowym. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie poświęciły szczególną uwagę działom i populacjom nieuwzględnionym w odpowiedni sposób we wspólnotowej ocenie zagrożenia oraz aby w momencie wydawania pozwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub określenie szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych zagrożeń do dopuszczalnego poziomu.

(7) W szczególności z uwagi na możliwe zagrożenia dla środowiska i pracowników nie należy wydawać zezwoleń na stosowanie produktów w systemach innych niż przemysłowe, w pełni zautomatyzowane oraz o zamkniętym obiegu, chyba że we wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zostanie dowiedzione, że zagrożenia mogą zostać zredukowane do dopuszczalnego poziomu zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/8/WE i załącznikiem VI do tej dyrektywy.

(8) W świetle wniosków zawartych w sprawozdaniu z oceny należy wprowadzić wymóg stosowania produktów zawierających K-HDO wyłącznie przy użyciu odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej. Z uwagi na rozpoznane zagrożenia dla dzieci należy wprowadzić wymóg zakazujący stosowania K-HDO do impregnacji drewna, z którym dzieci mogą mieć bezpośrednią styczność.

(9) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich tak, aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną K-HDO na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/31/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 57).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (10) Należy przewidzieć rozsądny okres czasu zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (11) Po włączeniu należy przewidzieć odpowiednio długi czas, umożliwiający państwom członkowskim wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności w odniesieniu do udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na produkty biobójcze należące do produktów typu 8 zawierających K-HDO tak, aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. przepisy ustawowe, wykonawcze

i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się następującą pozycję nr „10”:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcji biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej spośród decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„10	K-HDO	Cykloheksylhydroksy- diazen 1-tlenek, sól pota- sowa Nr WE: niedostępny Nr CAS: 66603-10-9 (Pozycja ta odnosi się również do postaci uwod- nionych K-HDO)	977 g/kg	1 lipca 2010 r.	30 czerwca 2012 r.	30 czerwca 2020 r.	8	Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe, dla określonego produktu, oceny tych populacji, które mogą być narażone na działanie produktu, oraz tych scenariuszy zastosowań/narażenia, które nie zostały należycie uwzględnione w ocenie ryzyka na poziomie Wspólnoty. Państwa członkowskie dbają o to, by zezwolenia spełniały następujące warunki: 1. Z uwagi na możliwe zagrożenia dla środowiska i pracowników, nie należy wydawać zezwoleń na stosowanie produktów w systemach innych niż przemysłowe, w pełni zautomatyzowane oraz o zamkniętym obiegu, chyba że można dowieść we wniosku o pozwolenie na stosowanie produktu, że zagrożenia można zredukować do dopuszczalnych poziomów zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/8/WE i załącznikiem VI do tej dyrektywy. 2. Produkty uwzględnione w ocenie ryzyka muszą być stosowane wyłącznie przy użyciu odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, chyba że we wniosku o pozwolenie na stosowanie produktu można dowieść, że zagrożenia dla użytkowników można zredukować do dopuszczalnych poziomów w inny sposób. 3. Z uwagi na rozpoznane zagrożenia dla dzieci produktów nie należy stosować do impregnacji drewna, z którym dzieci mogą mieć bezpośrednią styczność.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

REGULAMINY

ZMIANY REGULAMINU TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 223 akapit szósty,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, a w szczególności jego art. 139 akapit szósty,

zważywszy, że:

- (1) Artykuł 225 ust. 2 i 3 traktatu WE oraz art. 140A ust. 2 i 3 traktatu EWEA przewidują wyjątkową procedurę ponownego rozpoznania przez Trybunał Sprawiedliwości orzeczeń wydanych przez Sąd Pierwszej Instancji w przedmiocie odwołań od orzeczeń izby sądowej lub orzeczeń w przedmiocie pytań prejudycjalnych w konkretnych dziedzinach określonych w statucie.
- (2) Przesłanki i zakres wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania zostały określone w art. 62–62b Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości.
- (3) Należy ustalić w regulaminie przebieg wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania oraz niektóre jej zasady;

Za zgodą Rady, udzieloną w dniu 23 czerwca 2008 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCE ZMIANY DO SWOJEGO REGULAMINU:

Artykuł 1

Do regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 19 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 176 z 4.7.1991, s. 7, ze sprostowaniem w Dz.U. L 383 z 29.12.1992, s. 117), zmienionego dnia 21 lutego 1995 r. (Dz.U. L 44 z 28.2.1995, s. 61), dnia 11 marca 1997 r. (Dz.U. L 103 z 19.4.1997, s. 1, ze sprostowaniem w Dz.U. L 351 z 23.12.1997, s. 72), dnia 16 maja 2000 r. (Dz.U. L 122 z 24.5.2000, s. 43), dnia 28 listopada 2000 r. (Dz.U. L 322 z 19.12.2000, s. 1), dnia 3 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 119 z 27.4.2001, s. 1), dnia 17 września 2002 r. (Dz.U. L 272 z 10.10.2002, s. 24, ze sprostowaniem w Dz.U. L 281 z 19.10.2002, s. 24), dnia 8 kwietnia 2003 r. (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, s. 17), dnia

19 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 132 z 29.4.2004, s. 2), dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, s. 107), dnia 12 lipca 2005 r. (Dz.U. L 203 z 4.8.2005, s. 19), dnia 18 października 2005 r. (Dz.U. L 288 z 29.10.2005, s. 51), z dnia 18 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 44) i z dnia 15 stycznia 2008 r. (Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 39), wprowadza się następujące zmiany:

1. Po art. 123 dodaje się następujący tytuł:

„TYTUŁ IVA

**WYJĄTKOWA PROCEDURA PONOWNEGO ROZPOZNANIA
ORZECZEŃ SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI**

Artykuł 123b

Ustanawia się specjalną izbę właściwą do podejmowania, na zasadach określonych w art. 123d, decyzji rozstrzygającej kwestię poddania orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania zgodnie z art. 62 statutu.

W skład tej izby wchodzi prezes Trybunału i czterech prezesów izb złożonych z pięciu sędziów, wyznaczonych zgodnie z porządkiem pierwszeństwa ustanowionym w art. 6 niniejszego regulaminu.

Artykuł 123c

Niezwłocznie po wyznaczeniu daty ogłoszenia orzeczenia, które ma być wydane na podstawie art. 225 ust. 2 lub 3 traktatu WE lub art. 140A ust. 2 lub 3 traktatu EWEA sekretariat Sądu informuje o tym sekretariat Trybunału. Sekretariat Sądu przekazuje sekretariatowi Trybunału orzeczenie niezwłocznie po jego ogłoszeniu.

Artykuł 123d

Wniosek pierwszego rzecznika generalnego o poddanie orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania jest przekazywany prezesowi Trybunału, a równocześnie sekretarz jest informowany o tym przekazaniu. Jeżeli orzeczenie Sądu zostało wydane na podstawie art. 225 ust. 3 traktatu WE lub art. 140A ust. 3 traktatu EWEA, o wniosku o poddanie orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania sekretarz powiadamia niezwłocznie Sąd, sąd krajowy, strony postępowania przed sądem krajowym oraz inne zainteresowane podmioty, o których mowa w art. 62a akapit drugi statutu.

Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o poddanie orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania prezes wyznacza spośród sędziów izby, o której mowa w art. 123b, sędziego sprawozdawcę.

Izba ta, na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy, podejmuje decyzję co do poddania orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania. Decyzja o poddaniu orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania wskazuje kwestie będące przedmiotem tej procedury.

Jeżeli orzeczenie Sądu zostało wydane na podstawie art. 225 ust. 2 traktatu WE lub art. 140A ust. 2 traktatu EWEA, o decyzji Trybunału o poddaniu orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania sekretarz powiadamia niezwłocznie Sąd, strony postępowania przed nim oraz inne zainteresowane podmioty, o których mowa w art. 62a akapit drugi statutu.

Jeżeli orzeczenie Sądu zostało wydane na podstawie art. 225 ust. 3 traktatu WE lub art. 140A ust. 3 traktatu EWEA, o decyzji Trybunału rozstrzygającej kwestię poddania orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania sekretarz powiadamia niezwłocznie Sąd, sąd krajowy, strony postępowania przed sądem krajowym oraz inne zainteresowane podmioty, o których mowa w art. 62a akapit drugi statutu. Decyzja o poddaniu orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 123e

Decyzja o poddaniu orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania jest doręczana stronom i innym zainteresowanym podmiotom, o których mowa w art. 62a akapit drugi statutu. Doręczenie decyzji Trybunału państwom członkowskim, państwom będącym stronami porozumienia EOG innym niż państwa członkowskie, jak również Urzędowi Nadzoru EFTA jest dokonywane wraz z jej przekładem, zgodnie z zasadami określonymi w art. 104 § 1 akapity pierwszy i drugi niniejszego regulaminu. Decyzja Trybunału jest ponadto przekazywana Sądowi oraz, jeżeli chodzi o orzeczenie wydane przez Sąd na podstawie art. 225 ust. 3 traktatu WE lub art. 140A ust. 3 traktatu EWEA, zainteresowanemu sądowi krajowemu.

W terminie miesiąca od doręczenia, o którym mowa w poprzednim akapicie, strony i inne zainteresowane podmioty, którym decyzja Trybunału została doręczona, mogą składać pisma procesowe lub uwagi na piśmie w przedmiocie kwestii będących przedmiotem wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania.

Niezwłocznie po podjęciu decyzji o poddaniu orzeczenia Sądu wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania pierwszy rzecznik generalny przydziela przeprowadzenie wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania rzecznikowi generalnemu.

Po wyznaczeniu sędziego sprawozdawcy prezes wyznacza termin, w którym sędzia sprawozdawca przedstawi na zgromadzeniu ogólnym Trybunału sprawozdanie wstępne. Sprawozdanie to zawiera zalecenia sędziego sprawozdawcy w przedmiocie zastosowania ewentualnych środków przygotowawczych, składu orzekającego, któremu należy przydzielić przeprowadzenie wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania, oraz konieczności przeprowadzenia rozprawy i sposobu przedstawienia stanowiska przez rzecznika generalnego. Trybunał, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyduje o zalecanych przez sędziego sprawozdawcę czynnościach.

Jeżeli orzeczenie Sądu będące przedmiotem wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania zostało wydane na podstawie art. 225 ust. 2 traktatu WE lub art. 140A ust. 2 traktatu EWEA, Trybunał rozstrzyga o kosztach.”

2. Artykuł 123a zostaje oznaczony jako art. 123f, a art. 123b zostaje oznaczony jako art. 123g.

Artykuł 2

Niniejsze zmiany regulaminu, których tekstami autentycznymi są ich wersje językowe, sporządzone w językach określonych w art. 29 § 1 regulaminu, zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po ich opublikowaniu.

Przyjęto w Luksemburgu, w dniu 8 lipca 2008 r.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 23 czerwca 2008 r.

w sprawie zmian regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do systemu językowego mającego zastosowanie do wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania

(2008/621/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając art. 64 Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości,

zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 245 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i art. 160 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając wniosek Trybunału z dnia 4 lutego 2008 r.,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r.,

uwzględniając opinię Komisji z dnia 14 marca 2008 r.,

zważywszy, że należy uwzględnić w regulaminie niektóre warunki odnoszące się do wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania przewidzianej w art. 225 ust. 2 i 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i art. 140 A ust. 2 i 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, której zasady zostały ustanowione w art. 62–62b Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości, a w szczególności warunki odnoszące się do systemu językowego mającego zastosowanie do tej procedury,

Do regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 19 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 176 z 4.7.1991, s. 7. Sprostowanie w Dz.U. L 383 z 29.12.1992, s. 117), zmienionego dnia 21 lutego 1995 r. (Dz.U. L 44 z 28.2.1995, s. 61), dnia 11 marca 1997 r. (Dz.U. L 103 z 19.4.1997, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 351 z 23.12.1997, s. 72), dnia 16 maja 2000 r. (Dz.U. L 122 z 24.5.2000, s. 43), dnia 28 listopada 2000 r. (Dz.U. L 322 z 19.12.2000, s. 1), dnia 3 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 119 z 27.4.2001, s. 1), dnia 17 września 2002 r. (Dz.U. L 272 z 10.10.2002, s. 24. Sprostowanie w Dz.U. L 281 z 19.10.2002, s. 24), dnia 8 kwietnia 2003 r. (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, s. 17), dnia 19 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 132 z 29.4.2004, s. 2), dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, s. 107), dnia 12 lipca 2005 r. (Dz.U. L 203 z 4.8.2005, s. 19), dnia 18 października 2005 r. (Dz.U. L 288 z 29.10.2005, s. 51) i z dnia 18 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 44), wprowadza się następujące zmiany:

Po art. 123, w tytule IVa: „Wyjątkowa procedura ponownego rozpoznania orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji”, dodaje się art. 123a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 123a

Jeżeli Trybunał podejmie decyzję, zgodnie z art. 62 akapit drugi statutu, o poddaniu orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji wyjątkowej procedurze ponownego rozpoznania, językiem postępowania jest język, w którym zostało wydane orzeczenie Sądu będące przedmiotem wyjątkowej procedury ponownego rozpoznania, z zastrzeżeniem przepisów art. 29 paragraf 2 lit. b) i c) oraz art. 29 paragraf 3 akapity czwarty i piąty niniejszego regulaminu.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 8 lipca 2008 r.

uchylająca decyzję 2005/183/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce

(2008/622/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Rady 2005/183/WE⁽¹⁾, przyjętą na zalecenie Komisji zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, stwierdzono istnienie nadmiernego deficytu w Polsce. Rada stwierdziła, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 4,1 % PKB w 2003 r., przekraczając określoną w Traktacie wartość odniesienia wynoszącą 3 % PKB, natomiast zadłużenie brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnęło poziom 45,4 % PKB, poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB. W swojej decyzji Rada stwierdziła, że wysokość deficytu oraz zadłużenia trzeba będzie skorygować w górę, jeśli otwarte fundusze emerytalne zostaną wyłączone z sektora budżetowego zgodnie z decyzją Eurostatu w sprawie klasyfikacji kapitałowych systemów rent i emerytur⁽²⁾.

(2) W dniu 5 lipca 2004 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 Traktatu oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽³⁾, na podstawie zalecenia Komisji Rada skierowała do Polski zalecenie zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej do końca 2007 r. Zalecenie to podano do publicznej wiadomości.

(3) Dnia 28 listopada 2006 r. Rada uznała, na podstawie art. 104 ust. 8 i w oparciu o zalecenie Komisji, że dzia-

łania podjęte dotychczas przez władze Polski są niewystarczające⁽⁴⁾. W dniu 27 lutego 2007 r. Rada w oparciu o zalecenie Komisji przyjęła nowe zalecenie zgodnie z art. 104 ust. 7., w którym potwierdziła termin korekty deficytu do roku 2007. Zalecenie to podano do publicznej wiadomości.

(4) Zgodnie z art. 104 ust. 12 Traktatu decyzja Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu powinna zostać uchylona, jeżeli w ocenie Rady nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim został skorygowany.

(5) Zgodnie z Protokołem w sprawie procedury nadmiernego deficytu załączonym do Traktatu Komisja dostarcza danych służących do zastosowania procedury. W ramach stosowania tego protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie do dnia 1 kwietnia oraz do dnia 1 października, zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽⁵⁾.

(6) Na podstawie danych dostarczonych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 8g ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3605/93 po przekazaniu przez Polskę powiadomienia w terminie do dnia 1 kwietnia 2008 r. oraz w oparciu o prognozę służb Komisji z wiosny 2008 r., uzasadnione są następujące wnioski:

— deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszył się z 3,8 % PKB w 2006 r. do 2,0 % PKB w 2007 r., tj. poniżej wartości odniesienia dla deficytu wynoszącej 3 % PKB. Dla porównania, w zaktualizowanej wersji programu konwergencji z listopada 2006 r. przyjęto wartość docelową wynoszącą 3,4 % PKB;

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 9.3.2005, s. 18.

⁽²⁾ Eurostat News Release nr 30/2004 z dnia 2 marca 2004 r. oraz nr 117/2004 z dnia 23 września 2004 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1056/2005 (Dz. U. L 174 z 7.7.2005, s. 5).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 81.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2103/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, s. 1).

— do osiągnięcia w roku 2007 deficytu na poziomie dużo niższym od wartości docelowej przyczynił się wzrost realnego PKB, który był dużo wyższy niż zakładano w programie konwergencji z listopada 2006 r. Ponadto w stosunku do PKB niższe były wydatki władz publicznych na świadczenia socjalne (ze względu na brak indeksacji w 2007 r.), dotacje, inwestycje oraz wynagrodzenia pracowników. Ogółem łączne wydatki były o 1,5 punktu procentowego niższe niż prognozowano w programie konwergencji z listopada 2006 r. Poprawa salda strukturalnego (tj. salda dostosowanego cyklicznie bez środków jednorazowych i innych środków tymczasowych) szacowana jest na 1½ punktu procentowego PKB w 2007 r.;

— w obliczu niższego tempa wzrostu PKB w porównaniu z 2007 r. prognoza Komisji z wiosny 2008 r. przewiduje, że deficyt w 2008 r. wzrośnie do 2,5 % PKB, ale utrzyma się poniżej wartości odniesienia, przede wszystkim na skutek obniżenia składek na zabezpieczenia społeczne, wprowadzenia ulg w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz zwiększenia świadczeń socjalnych i inwestycji. Poziom ten odpowiada oficjalnej wartości docelowej deficytu określonej w aktualizacji programu konwergencji z marca 2008 r. Prognoza z wiosny 2008 r. przewiduje, że przy założeniu kontynuacji obecnej polityki w roku 2009 deficyt utrzyma się zasadniczo na tym samym poziomie. Oznacza to, że wskaźnik deficytu obniżono do poziomu poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB w sposób wiarygodny i trwały;

— zgodnie z prognozami saldo strukturalne ma jednak ulec niewielkiemu pogorszeniu o ¼ punktu procentowego PKB w 2008 r. i, przy założeniu kontynuacji obecnej polityki, o około ⅓ punktu procentowego w 2009 r. W tym kontekście należy wspomnieć o konieczności dokonania postępów w realizacji średniookresowego celu budżetowego, jakim

w przypadku Polski jest deficyt strukturalny na poziomie 1 % PKB;

— zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych obniżyło się z 47,6 % PKB w 2006 r. do 45,2 % w 2007 r. Prognoza z wiosny 2008 r. przewiduje utrzymanie się wskaźnika zadłużenia na poziomie znacznie poniżej progu 60 % PKB i jego dalszy spadek do około 44 % PKB do końca 2009 r.

(7) W ocenie Rady Polska skorygowała nadmierny deficyt, należy zatem uchylić decyzję 2005/183/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Polsce został skorygowany.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję 2005/183/WE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
C. LAGARDE
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 lipca 2008 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu w Estonii w 2007 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3723)

(Jedynie tekst w języku estońskim jest autentyczny)

(2008/623/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 tej decyzji państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy przeznaczony na pokrycie kosztów niektórych środków służących zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu.
- (2) Artykuł 3 ust. 5 i art. 4 ust. 2 decyzji 90/424/EWG ustanawiają zasady dotyczące części procentowej kosztów poniesionych przez państwo członkowskie, która może zostać pokryta w ramach wkładu finansowego Wspólnoty.
- (3) Wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu, podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającym zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽²⁾.
- (4) W 2007 r. w Estonii wystąpiły ogniska rzekomego pomoru drobiu. Pojawienie się tej choroby jest poważnym zagrożeniem dla zwierząt gospodarskich we Wspólnocie. Na podstawie art. 3 ust. 2 decyzji 90/424/EWG Estonia przyjęła środki mające na celu zwalczenie ognisk tej choroby.

(5) Estonia w pełni wypełniła swoje zobowiązania techniczne i administracyjne określone w art. 3 ust. 3 decyzji 90/424/EWG oraz w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(6) Szacunkowe podsumowanie kosztów poniesionych w celu zwalczenia choroby zostało przedstawione przez Estonię w dniu 6 października 2007 r.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Wspólnoty na rzecz Estonii

Można przyznać Estonii wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 decyzji 90/424/EWG, podjętych w 2007 r. w celu zwalczania rzekomego pomoru drobiu.

Artykuł 2

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estonii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.